

Giftnævnet kan af den ansøgende fabrikant eller importør kræve de oplysninger om midlets kemiske sammensætning og giftvirkning, som er nødvendige for klassificeringen og fastsættelsen af særlige bestemmelser for produktet. Er oplysningerne utilstrækkelige, kan ansøgeren trække ansøgningen tilbage, eller giftnævnet kan lade undersøgelser foretage for ansøgerens regning.

Administrationen af loven, som omtales nærmere i afsnit VI, påhviler foruden giftnævnet også kemikaliekontrollen. Udgifterne til denne virksomhed dækkes i hovedsagen ved afgifter, som pålægges fabrikanter og importører af bekæmpelsesmidler, og som beregnes af kemikaliekontrollen på grundlag af fabrikanternes og importørernes regnskaber.

I § 7 i lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse er der hjemmel til, at ministeren med henblik på at forebygge forurening, hvor dette har større betydning for miljøbeskyttelsen, kan fastsætte regler, hvorefter indførelse eller anvendelse af bestemte stoffer forbydes eller begrænses, såfremt sådanne stoffer må antages at være til skade for miljøet.

Denne bestemmelse blev optaget i miljøbeskyttelsesloven som et supplement til bestemmelser i giftloven og bekæmpelsesmiddeloven, idet disse loves sigte som nævnt er beskyttelse af mennesker og husdyr mod forgiftning og sundhedsfare. Hjemlen i miljøbeskyttelsesloven er i et par tilfælde anvendt til sikring af kvaliteter i de ydre omgivelser. I medfør af bestemmelsen er således udstedt bekendtgørelse nr. 347 af 27. juni 1975 om vaske- og rengøringsmidlers nedbrydelighed, bekendtgørelse nr. 18 af 15. januar 1976 om begrænsning i indførelsen og anvendelsen af PCB og PCT samt bekendtgørelse nr. 582 af 28. november 1977 om begrænsning af dioxiner i pentachlorphenol m. v., som også har hjemmel i giftloven. Hjemlen i § 7 har ikke været anvendt som supplement til bekæmpelsesmiddeloven.

Gennem reglerne i lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler søges forbrugeren beskyttet mod sundhedsrisiko i forbindelse med levnedsmidler og mod vildledning. En stor del af lovens bestemmelser skal sikre, at produkter, der på sædvanlig måde anvendes til spise- eller drikkebrug, ikke har uønskede skadelige forandringer, f. eks. gennem forædling eller ved forurening.

For spørgsmålet om kontrol med anvendelsen af kemiske stoffer er det af særlig interesse, at loven indfører regulering af tilsætningsstoffer ved en positivliste, således at det af listen fremgår, hvilke stoffer, der må tilsættes levnedsmidler for at påvir-

ke næringværdi, holdbarhed, konsistens, farve, smag eller lugt eller i øvrigt med teknologiske eller andre formål. Stofferne optages på en fortegnelse, hvori er angivet eventuelle krav til stoffernes identitet og renhed. Visse grupper af tilsætningsstoffer, som f. eks. bakteriekulturer, er dog reguleret på andre måder.

Af specifikke produktregulerende love skal nævnes lov nr. 135 af 26. april 1972 om begrænsning af svovlindhold i brændsel med senere ændring (svovl i olie), der giver ministeren mulighed for at fastsætte regler for brændsels indhold af svovl og andre stoffer. Formålet er at forebygge luftforurening og herigennem sundhedsfare, skade på miljøet og på materialer. Med hjemmel i denne lov er udstedt bekendtgørelse nr. 436 af 25. august 1976 om begrænsning af svovlindhold i olie til fyrings- og transportformål.

Med samme formål er der ved lov nr. 267 af 8. juni 1977 om blyindhold m. v. i motorbenzin givet ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om begrænsninger i indhold af blyforbindelser og andre stoffer i benzin, herunder også regler til sikring af motorbenzinens kvalitet. Det maksimalt tilladte blyindhold i motorbenzin er fastsat i bekendtgørelse nr. 354 af 21. juni 1977.

Som den sidste af de væsentligere love, som administreres af miljøministeriet, og som vedrører spørgsmålet om kemiske stoffer og produkter, skal omtales lov nr. 178 af 24. maj 1972 om bortskaffelse m. v. af olie- og kemikalieaffald. Heri bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om opbevaring, transport og bortskaffelse af affaldsprodukter, der hidrører fra erhvervmæssig eller anden anvendelse af mineralolier og kemikalier. Formålet med loven er at forebygge og bekæmpe forurening. I medfør af denne lov er senest udstedt bekendtgørelse nr. 121 af 17. marts 1976 om kemikalieaffald og bekendtgørelse nr. 410 af 27. juli 1977 om olieaffald m. v., hvorefter der i et nærmere fastsat omfang er pligt for virksomheder til at aflevere olie- og kemikalieaffald. Loven og bekendtgørelserne pålægger virksomheder oplysningspligt om sammensætningen af det afleverede affald.

Blandt de vigtigste love om kemiske stoffer og produkter, som administreres af andre ministerier, skal nævnes lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø, lov nr. 327 af 26. juni 1975 om lægemidler, lov nr. 340 af 26. juni 1975 om foderstoffer samt regler for transport af farlige stoffer.

De væsentligste bestemmelser findes i lov nr. 681 af 23. december 1975 om arbejdsmiljø, særligt reglerne i kapitel 8 om imødegåelse af sundhedsfa-